

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

1 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:
Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Ion Guzun, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Drochia din 3 februarie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2021, declarat de avocata Uncu Natalia, în numele inculpatului

Fiștic Nicu XXXXX, născut la xxxxx, originar și locuitor al s. xxxxx, r-nul xxxxx, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:

1) sentința Judecătoriei Drochia din 02.09.2011 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), 360 alin. (2), 84 Cod penal, la amendă în mărime de 6000 lei.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 23.11.2020 - 03.02.2021,
instanța de apel: 25.03.2021 - 18.05.2021,
instanța de recurs: 05.08.2021 - 01.10.2021.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 3 februarie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Fiștic Nicu a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din 04.11.2020.

De la Fiștic Nicu s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile pentru extrădare în sumă de 785 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Fiștic N. Vitalie a săvârșit un jaf în următoarele circumstanțe: la 11.11.2012, în perioada de timp între orele 00¹⁵ - 00³⁰, în urma unei înțelegeri prealabile și în complicitate cu o persoană nestabilă de organul de urmărire penală, urmărind scop proxim de sustragere în folos personal bunurile cetățeanului Velea D., a.n. XXXXX, domiciliat în s. XXXXX r-nul XXXXX, pe una din străzile s. XXXXX, r-nul XXXXX, inopinat și pertinent l-au atacat pe acesta, aplicându-i multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste suprafața corpului, de la care deschis au sustras un telefon mobil de model "NOKIA 6233", cu cartela SIM Orange,

număr 0(69)XXXXX, în sumă de 2660 lei, scurtă în care era acesta îmbrăcat, în sumă de 500 lei și pantofii în care era încălțat, în sumă de 1900 lei, cauzându-i un prejudiciu material considerabil în sumă de 5060 lei.

Instanța a reținut că, inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța i-a încadrat acțiunile în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, ca jaful, adică sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La individualizarea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75 - 88 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor grave, de persoana inculpatului care se caracterizează negativ la locul de trai, face abuz de băuturi spirtoase, duce un mod de viață amoral, nu este încadrat în câmpul muncii, potrivit informațiilor din Forma - 246, anterior a mai fost în conflict cu legea penală, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Drochia din 02.09.2011 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), 360 alin. (2), 84 Cod penal la amendă de 6000 lei. Prin această sentință, a fost eliberat de executarea muncii neremunerată în folosul comunității stabilite prin sentința din 22.02.2011. Amenda a fost achitată la 06.10.2011, deci la data comiterii jafului antecedentele penale erau stinse. În alte 4 cazuri procesele penale pornite în privința lui au fost încetate pe temeiul împăcării părților.

Instanța a statuat că pedeapsa inculpatului urmează să fie stabilită sub formă de închisoare cu executare în penitenciar, deoarece acesta a fost condamnat pentru infracțiuni intenționate, necătând la aceasta, nu a făcut concluziile convenite și a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă. A doua zi după comiterea infracțiunii, a părăsit teritoriul R. Moldova și s-a aflat o perioadă îndelungată de timp în căutare, eschivându-se de la urmărirea penală. Acest fapt denotă atitudinea indiferentă a inculpatului față de normele de comportament în societate și față de valorile ocrotite de legea penală, cât și insistența inculpatului în comiterea infracțiunilor, fapt ce permite de a-l considera o persoană socialmente periculoasă, care are un sistem degradat de valori sociale, iar în asemenea circumstanțe, este evident, că corectarea lui fără izolare de societate nu este posibilă. O pedeapsă mai blândă, decât închisoarea cu executarea în penitenciar, nu va asigura scopul pedepsei, deoarece el anterior a primit pedepse penale neprivative de libertate, sub formă de amendă, muncă neremunerată în folosul comunității, dar care nu au atins efectul scontat de corectare și reeducare a condamnatului.

Pedeapsa urmează a fi stabilită reieșind din redacții legii penale la data comiterii faptei, 11.11.2012, care prevedea pedeapsa sub formă de închisoare de la 3 la 6 ani cu (sau fără) amendă de la 500 la 1000 unități convenționale, cât și din cele ale art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, că beneficiază de reducere cu o $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, aplicarea unei pedepse cu închisoare în mărime de 4 ani este pe măsură materialului probant administrat și această pedeapsă va atinge scopul ei, va corecta și reeduca inculpatul, precum va restabili echitatea socială și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și de alte persoane.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând rejudecarea cauzei cauzei și aplicare în privința sa a prevederilor Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova.

Apelantul a invocat că, vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o și se căiește de cele întâmplate, însă, în termenul de pedeapsă nu i-a fost inclusă perioada aflării în stare de arest în Federația Rusă, din 08.05.2020 până la 04.11.2020.

Totodată, în privința sa urmau a fi aplicate prevederile art. 2 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2021, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

În termenul de pedeapsă i-a fost inclus timpul aflării în arestare preventivă de la 17.06.2020 până la 18.05.2021.

A fost admisă cererea inculpatului privind constatarea condițiilor de detenție care conform jurisprudenței CtEDO, afectează drepturile garantate de art. 3 din CoEDO în Penitenciarul nr.11 Bălți pe perioada 11.11.2020 - 03.02.2021, ce constituie 84 zile, fiind redus din termenul de pedeapsă sub formă de închisoare perioada de 168 de zile.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, conform art. 76 și 77 Cod penal, la numirea pedepsei inculpatului, prima instanță corect a ținut cont de faptul că lipsesc careva circumstanțe agravante în privința inculpatului dar și atenuante, că infracțiunea comisă este calificată ca fiind una gravă, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost tras la răspundere penală, însă careva concluzii asupra respectării legii nu a tras, nu este angajat oficial în câmpul muncii, de acțiunile inculpatului în vederea comiterii infracțiunii cât și urmările prejudiciabile ale faptei comise.

Ori, pornind de la scopul pedepsei penale, se reține necesitatea influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, necesitatea aplicării unei pedepse echitabile, care ar contribuit la maxim pentru realizarea scopului pedepsei, în particular la corectarea inculpatului, reținându-l de la comiterea infracțiunilor, deși că inculpatul a recunoscut pe deplin vina, norma penală incriminată prevede o pedeapsă doar sub formă de închisoare, care va duce la corectarea și reeducarea lui.

Totodată, conform art. 10 alin. (1) lit. d) a Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova, art. 1-9 nu se aplică persoanei inculpate sau condamnate pentru infracțiunile prevăzute la art. 187 alin. (2) – (5) Cod penal.

Astfel, Fiștic N. este condamnat pentru o infracțiune care nu cade sub incidența prevederilor Legii respective.

5. Avocata Uncu Natalia a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii, prin care să fie redus termenul de pedeapsă a inculpatului la minimum prevăzut de sancțiunea art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Recurenta a invocat că, nu s-a ținut cont că inculpatul în instanța de fond cât și în instanța de apel a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele întâmplate, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, de existența circumstanțelor atenuante - căința sinceră, precum și că careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, că a colaborat cu organul de urmărire penală, a dat declarații.

În acest context, restabilirea echității sociale și corectarea inculpatului poate avea loc prin reducerea termenului de pedeapsă la minimum prevăzut de sancțiunea art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, în coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 427 CPP*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit *art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală*, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform *art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală*, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit *art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală*, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu *art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală*, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în *art. 427* și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul inculpatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în *art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală*, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatei cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica-o și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurentă.

Ori, conform prevederilor *art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală*, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit *art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală*, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit *art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală*, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4. din prezenta decizie*, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care prevede pedeapsa închisorii de la 3 la 6 ani, este caracterizat negativ, anterior a mai fost condamnat, antecedentele fiind stinse, de prevederile *art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală*, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale,

corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Ori, soluția instanței de apel este conformă și jurisprudenței naționale, potrivit căreia, instanțele urmează să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave (*pct. 17 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, nr. 8 din 11.11.2013, Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Uncu Natalia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2021, în privința inculpatului Fiștic Nicu XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 8 octombrie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Ion Guzun
Victor Boico